

Dr. Kovács Istvánné

Kalocsán született 1960. december 18-án. Gyermekkorát Részteleken töltötte, majd beköltöztek Kalocsára.

1988-ban diplomázott pedagógus és népművelő szakon, majd 2007-ben addiktológiai konzultánsként.

1982-ben kötött házasságot, három gyermek édesanyja és három unoka boldog nagyszülője. Gyermekeivel és ezzel együtt az unokáival is megismertette és megszerettette a néptáncot, a népzeneét és a néphagyományokat.

Idézet a Kalohírekben a róla írt cikkből: „Megelevenedtek a gyermekkor paradicsomi helyszínei, a nagyszülőknél töltött nyarak, a csillogó telek lovasszánnal hasítva a havat, a misék áhítata, a lakodalmak forgataga, ahol az édesapa gyakran, mint vőfély szerepelt. Talán innen is öröklődött a színpadi magabiztossága, amely már igen korán egy óvodai ballagás alkalmával megmutatkozhatott.”

Aktív tagja a Kalocsai Hagyományőrző Egyesületnek, és Bencze Károlyné után az egyesület titkáráként nagy erővel szervezi és vezeti a csoportot.

2011-ben Fülöp Ferenc-díjban részesült, és ugyanebben az évben Pécsiné Ács Sarolta-díjjal is kitüntették.

2010-ben alapította a Varajti Gizella Színjátszó Kört, mely jelenleg két darabbal, népi színjátékkal rendelkezik, amely a környék népszokásait dolgozta fel. Ezek a Varajti Gizella által írt „Így éltünk tavasztól őszig” darab, mely a nyári népszokásokat dolgozza fel, és az ő általa írt „Ősztől tavaszig” című, téli népszokásokat bemutató darab.

Az előadásokban nem csak, mint író/rendező vesz részt, hanem ő alakítja Mákos Margit szerepét.

A vezetése alatt már a környék szinte összes települését bejárták, és volt szerencsájük Budapesten és Kecskeméten is bemutatni a népi színjátékokat.

Neki köszönhetjük a Szent család járás szokásának föllevenítését, mellyel az advent ideje alatt a város és a környék különböző helyszíneire (kórház, börtön, szociális otthon, templomok) látogatnak el, közösen imádkozva a helyiekkel.

Már jó ideje összefogója a Kalocsai Kézművesség Közösségnek, akikkel nem csak hazánkban, de külföldön is népszerűsítik a kalocsai motívumokat, a hímzés és pingálás mesterségén keresztül.

Az utóbbi években vállalták, hogy autentikus tárgyakkal, bútorokkal rendezik be a Kalocsai Hagyományőrző Házat, ezzel ékesítve a városi rendezvényeket. Az épület azóta több néphagyomány újraélésének is otthont adott, ilyenek a disznótor, a pogácsa és kalács sütés, és a kocsonyafőzés.

Pályájával, tevékenységével méltán kiérdemelte a Kalocsa Város Népművészetéért – Király Illus Díj-at. Gratulálunk!